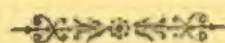


# ശക്തൻ തമ്പുരാൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ



പത്തേഴത്തു രാമൻമേനോൻ,  
ബി. ഏ. ബി. എൽ.



(സാഹിത്യപരിഷൽ പ്രസിദ്ധീകരണ പത്രത്തിൽ)

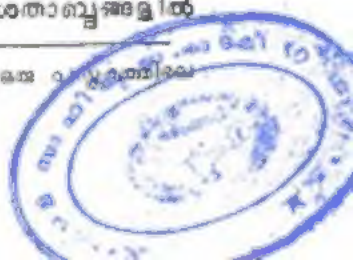
1116

# ശക്തൻതമ്പുരാനും കൊടുങ്ങല്ലൂരും \*

(പ്രാർത്ഥനാർത്ഥം രാമൻദാസനാർ ബി. എ., ബി. എൽ.)

കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ പ്രാചീനത, പ്രാമുഖ്യം, പ്രസിദ്ധി മുതലായതെല്ലാം ഗവേഷകന്മാരുടെ പരിശോധനകളിൽ കടുങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ്. “കൊടുങ്ങല്ലൂരി”ന്റെ ഉത്ഭവം എങ്ങനെയാണെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ പോലും അവസാനത്തീപ്പുണായിട്ടില്ല. കൊടുംകല്ലൂർ, കൊടുംകാളിയൂർ, കൊടുംകുലയൂർ, കൊടും കോൾ തുൾ എന്നിങ്ങനെ ആ പദത്തെ ഓരോത്തർ ഓരോ വിധം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ആധുനികകാലത്തെ കവിമാന്മാരാണ് അതിനെ “കോടിഖിംഗപുരം” എന്ന സംസ്കൃതീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മുപ്പരി, മുസ്സറിസ് എന്ന തുടങ്ങിയ വിവിധ പേരുകൾ ആദികാലത്തെ രാജസമ്മാതികളും കല്പവടക്കാരും കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്നാണെന്ന് ഒരുവിധം തീർച്ചപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. കേരളചരിത്രത്തിൽ പ്രമുഖപ്രവാഹമുള്ള “മകോതമ്പുരം—പട്ടണം” കൊടുങ്ങല്ലൂരാണെന്നും തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ചേരന്റെ തലസ്ഥാനമോ, കേരളന്റെ രാജധാനിയോ എന്നെങ്കിലുമായിരുന്നിരിക്കാവുന്ന “തിരുവഞ്ചിക്കുളം” കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ചേർന്നതല്ലെന്ന് ആദ്യം പറയുവാനും തരമില്ല. പണ്ടുണ്ടെന്നാക്കെ ആയിരുന്നാലും, ഉണ്ടായിരുന്നാലും “പണ്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു പടിക്കൽ ഇരിക്കേണ്ട” മരഗം കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ കൈവന്നതായിക്കാണുന്നു. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ കാലം മുതൽ—സമൃദ്ധരുടെ കാലത്തു വിശേഷിച്ചും—ഇംഗ്ലീഷാധിപത്യം സംസ്ഥാപിതമാകുന്നതു വരെയും, കൊടുങ്ങല്ലൂർകാലം സമാതപ്യം എന്നല്ല, സൈപരവും സമാധാനവുമെന്നെ അധികമായിട്ടൊന്നും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. ചോറവാലിപ്പിന്റെ തെക്കുകയലായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ചെന്നമംഗലം, പാർ, ആലങ്ങാട് എന്നീ നാടുകളുടെ ഇടയ്ക്കു കിടന്നിരുന്നതുകൊണ്ടും, ‘വല്ലിൻ’തുരുത്തിന്റെ അടുത്ത വടക്കുകയലായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ക്രിസ്ത്വബ്ദം 16-ാം 17-ാം 18-ാം ശതാബ്ദങ്ങളിൽ

\* കേരളവർത്തമാനപ്പതിപ്പിന്റെ വിശദീകരണ വിവരങ്ങൾക്കു് പേജ് 10-ൽ കാണുക.



കൊടുങ്ങല്ലൂർശീമ ആരുടേയും, ഓരോരുത്തരുടേയും, പലരുടേയും, ഇടസ്സിലുള്ള അവനവന്റെയും ആയിട്ടുള്ളതെ കഴിഞ്ഞുകൂടി ഏതാനെന്നു പറയാം. ഇപ്പോൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ഒരു താലൂക്കു മേന്മാമാണ്. എങ്കിലും, “കൊടുങ്ങല്ലൂർ ബഡ്ജറ്റ്” ന്റെ വേറെയാണു താനും. കൊടുങ്ങല്ലൂർരാജാവിന് ആ രാജ്യത്തു യഥാർത്ഥത്തിൽ യാതൊരു സ്വതന്ത്രാധികാരവും മേന്മാവകാശവും ഇല്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കൊച്ചിസംസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്ന ഒരു രാജ്യംമാത്രമാകുന്നു. ശബരൻതമ്പുരാന്റെ കാലത്തു, “കൊടുങ്ങല്ലൂർകാഴ്ച” എന്നു് ഒരു “കുറിപ്പാൽ പൊട്ടുത്ത” ഒരു വാക്യവിഷയമായിരുന്നു.

കൊടുങ്ങല്ലൂർസ്വദേശിയും പഴമക്കാരനും പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതനുമായ ശ്രീ കൃഷ്ണത്തു പരമേശ്വരമേനോൻ അവർകൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജവംശത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: -

“അമ്പലപ്പുഴ, ഇടുപ്പിമ്മി, പന്മർ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഈ നാലു രാജാക്കന്മാരും ബ്രാഹ്മണർ—നമ്പൂതിരിമാർ—ആയിരുന്നു. അവർ പെരുമാളുടെ രാജധാനിയിൽ ‘തേവരിക്കൾ’ ആയിട്ട് അാനകം തലമുറയായി രാജസേവ നടത്തീട്ടുള്ള ആശുതന്മാരായിരുന്നു. പെരുമാൾ ഭക്തരു രാജാക്കന്മാർ അവരവരുടെ രാജ്യത്തെ ആധിപത്യം സ്വതന്ത്രമായി ഓനമെടുത്തപ്പോൾ, മേല്പറഞ്ഞ ബ്രാഹ്മണാശുതന്മാർക്കും ഓരോ രാജ്യത്തെ മാനം ചെയ്തു. അതിൽ അതിമാണിക്കളുംഗ്രാമത്തിൽചെട്ടു പടിഞ്ഞാററി(നി)യേടത്തു ഭട്ടതിരിക്കാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർരാജ്യം കിട്ടിയത്. ആ ഭട്ടതിരിയുടെ വംശം വളരെ കാലത്തിന്നുശേഷം, സന്തതിവിച്ഛേദത്താൽ നാമാവശേഷമായി. ഒടുവിൽത്തെ ഭട്ടതിരി ‘ഐന്തൂർചാർ(ൽ)ക്കര’ എന്ന ക്ഷത്രിയരാജകുടുംബത്തിലെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ മന്ത്രിയായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു സന്താനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ തന്റെ പിന്തുടർച്ചാവകാശം ആ സന്തതിപരമ്പരയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും സിദ്ധിച്ചു. ആ ഐന്തൂർചാൽക്കരസ്വരൂപം കാലാന്തരത്തിൽ പല വംശമായി തിരിഞ്ഞു. ആ ശാഖക്കാരിൽ ചിലർ ഇന്നു വെള്ളാങ്ങല്ലൂരും (ഐന്തൂർമാളികക്കോവിലകം) പാലപ്പെട്ടിയിലും (മാക്കരകോവിലകം, പാലപ്പെട്ടികോവിലകം) ഇന്നും വസിക്കുന്നുണ്ട്. സാക്ഷാൽ “പുത്തൻ”സ്വരൂപവും ഈ വംശത്തിൽനിന്നുണ്ടായതാണ്. ഐന്തൂർചാൽക്കര എന്ന മൂലകുടുംബംവകയായ ചില ഭൂസ്വത്തുക്കൾ ഇന്നും ഏനാടാക്കൽകെട്ടിന്നു വടക്കുകിഴക്കായി ‘മതിൽക്കര’ എന്നും ‘ഉരുകര’

എന്നും പറയപ്പെടുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ 'കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഏസ്കോറവക്' ദേശവഴികളായിട്ടുണ്ട്. ഇതൊക്കെ ബ്രിട്ടീഷുഭവചാരിയാണ്. എല്ലാ ശാഖക്കാരും അത് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

"കൊടുങ്ങല്ലൂർതമ്പുരാക്കന്മാർ മുപ്പുകിട്ടിയൊരു ഇന്നം സ്ഥാനം രോഹണം ചെയ്യുന്നതും വെണ്ണയ്ക്കത്തും പണ്ടത്തെ പെരുമാറ്റമാജ്ഞാനി കൂടുതലുള്ള—ഇന്നും കണ്ടാൽ വിസ്തൃതംതോന്നുന്ന ശില്പവൈവിധ്യവും വിസ്താരമെന്നതുംകൂടിയുള്ള—'തൃക്കലശേഖരപുരം' എന്ന വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിലാണ്. അവിടെ 'വെട്ടുഴത്തിൽ' പല ശിലാരേഖകളുമുണ്ട്.

"കൊടുങ്ങല്ലൂർതമ്പുരാക്കന്മാർ എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള പഴയ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ 'തെക്കുകോവിൽ നാരായണവർമ്മ തിരുകോവിലതി(യി)കാരികൾ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേര് എഴുതിവന്നിരുന്നു. ആവക ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇന്നും ഈ ലിപ്പിൽ ചിലരുടെ കൈവശത്തിലില്ലെന്നില്ല. 'നാരായണ' ശബ്ദം ബ്രാഹ്മണനാമമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

"പെരുമാളുടെ അംഗരക്ഷകരായിരുന്ന 'ഒന്നുകര ആയിരം' എന്ന നായർസൈന്യമാണ് 'ചോകർ' എന്ന പേരിൽ ഇന്നും കൊടുങ്ങല്ലൂർ തൃകരുമ്പക്കാവിൽ 'കൂട്ടം' ഇരിക്കുകയും, കൊടുങ്ങല്ലൂർതമ്പുരാനെ 'നയനാർ' എന്ന സ്ഥാനത്തു വാഴിച്ച് അവടെ പരദേവതയായ ഭഗവതിയുടെ ക്ഷേത്രരക്ഷകനായി മാസംതോറും ഒന്നാംതിയ്യതിയും, താലപ്പാലി, ഭരണി, മുതലായ ആണ്ടുവിശേഷങ്ങളിലും അകമ്പടി സേവിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നത്.

"കൊടുങ്ങല്ലൂർതമ്പുരാനും 'ഒന്നുകര ആയിരം' യോഗക്കാരും ആയിട്ടുള്ള അന്യോന്യ സംബന്ധത്തെയും മറ്റും കുറിച്ച് ഇനിയും പല സംഗതികളും വിസ്തരിക്കുവാനുണ്ട്."

[കൊടുങ്ങല്ലൂർ, 'ചേററുവാലിപ്പിൽ' ഉൾപ്പെട്ടതാകകൊണ്ട്, "ശക്തൻതമ്പുരാനും ചേററുവാലപ്പുറവും" എന്ന അജ്ഞാതത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല സംഗതികളും കൊടുങ്ങല്ലൂരിനും ബാധകമായിട്ടുള്ളവയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ 'ഗോപ്തനീസ്സി'ന്റെ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർരാജവംശത്തിന് സാമൂതിരിയുടെ സ്വരൂപത്തിലെ പിതൃസ്ഥാനം ഉണ്ടെന്നും, ഐതൃർമാജകടംബം കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ ഒരു പാർപ്പതാവഴിയാണെന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇവിടെ സ്മരണീയവുമാകുന്നു. എന്നുമുതൽക്കു് എന്നു തീർത്തുപറഞ്ഞുകൂടെങ്കിലും,

1717 വരെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ (ചേററുവാദീപുഴമുഴുവനും) സാമൂതിരിക്ക് അധീനമായിരുന്നു എന്നും ആ കൊല്ലത്തിൽ ലത്തയും സാമൂതിരിയുടേതായിരുന്നുണ്ടായ കരാറുപ്രകാരമാണ് അതു ലത്തയ്ക്കു വിട്ടുകിട്ടിയതെന്നും, അതിനുശേഷം 1776 വരെ ആ രാജ്യം ലത്തക്കാരുടെ കൈവശത്തിലായിരുന്നു എന്നും, ആ വർഷത്തിൽ ചൈമർ നവാബിന്റെ ആളായ 'സേർദർഖാൻ' ചേററുവാ കീഴടക്കിയതോടുകൂടി കൊടുങ്ങല്ലൂരും നവാബിന് അധീനപ്പെട്ടു എന്നും മറ്റും ആ അജ്ഞാതത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിപ്പു കൊള്ളുന്നു.]

'ചേററുവാ'യിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഉൾപ്പെടുമാ എന്ന സംഗതി, ഇംഗ്ലീഷുകാരും ശക്തൻതമ്പുരാനും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്ന വലിയ തർക്കങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. ത്രിരംഗപട്ടണത്തെ സന്ധിപ്രകാരം "ചേററുവാ" റിപ്പയിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകന്മാനിക്കാക്കു കിട്ടിയതോടൊപ്പം കൊടുങ്ങല്ലൂരും കിട്ടി എന്ന് അവരും, അതില്ലാ, "കൊടുങ്ങല്ലൂർശീമ" വേറെതന്നെയാണെന്നും അതു തനിക്കു ലത്തക്കന്മാനിക്കാമോടു കിട്ടിയതാണെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവകാശപ്പെട്ടതെ അല്ലെന്നും ശക്തൻതമ്പുരാനും, ബലമായി വാദിച്ചു. കൊ: വ: 965-ൽ (1790-ൽ) ശക്തൻതമ്പുരാനും ഇംഗ്ലീഷുകാരും തമ്മിൽ ഇടപെടലായുണ്ടായ കരാറിൽ—മിസ്റ്റർ പൌണിയുടെ കരാറിൽ—കൊച്ചിക്ക് ഇംഗ്ലീഷുകാർ മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ട രാജ്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ, "ചേററുവാജനപ്പറം, പതിനെട്ടരയാളം, കാക്ക, തൃപുയാർ, കൊടുങ്ങല്ലൂർനാട്, തിരുവനമിക്കുളം, എടത്തുരുത്തി" എന്നിങ്ങനെ തിരിച്ചുതിരിച്ചുതന്ന ചേർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 'ചേററുവാരായ്' കമ്പനിക്കാർ സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയ ഉടൻതന്നെ, 1790 നവമ്പർ 26-ാംനം, ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു പാട്ടത്തിനായി കൊച്ചിരാജാവിനെ ഏല്പിച്ചു രേഖയും വാങ്ങി. ആ രേഖയിൽ "...വെകമാനപ്പെട്ട കമ്പനിയാരവർകൾ ചേത്തുവാദീപൈ മതിത്തു സ്വാധീനമായി പിടിച്ചു കൊണ്ടാർകൾ. കമ്പനികാരിയ പ്രമാണമായിരിക്കുന്ന നമ്മെ അതെ കൊച്ചിരാജവർമ്മരാജാ അവർകളുടെ ഒരു സംവല്പരത്തുക്കു നല്ലതുനായിരം രൂപായിക്കു ഭട്ടത്തുക കൊടുക്കുവടിയായി നമുക്കു കല്പിച്ചുവന്നിതു. ആനാൽ ചേത്തുവാദീപൈ ഒരു സംവല്പരത്തിക്കുമാണിരം താങ്കൾക്കു കൊടുക്കിറേൻ" എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

സന്ധിക്കരാറിൽ വാക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടത് കൂടുതൽ വൈഷമ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കി. ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിട്ടുള്ള കരാറിൽ "കൊടുങ്ങല്ലൂർ വില്ലേജ്" എന്നും, മലയാളത്തിൽ എ



ഴതി സാസ്ത്ര് രൂപിട്ട രാജാവിനു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിൽ “കൊടുങ്ങല്ലൂർ ശീമ” എന്നുമാണ് എഴുതിയിരുന്നത്. ഈ “കൊടുങ്ങല്ലൂർ ശീമ” എന്ന വാക്കിനെ പിടിച്ചായിരുന്നു ശക്തൻതമ്പുരാൻ പ്രധാനമായി വാങ്ങേണ്ടതെന്ന്. “കൊടുങ്ങല്ലൂർരാജാവു നമ്മുടെ ജാതിക്കാരനാണ്. ആ രാജ്യത്തുനിന്നുള്ള ആദായം രാജാവുതന്നെയാണ് പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ ചിലവിട്ടിരുന്നത് എങ്കിലും, നമ്മുടെ ചൊല്ലടിക്കു നടക്കുകയും നമ്മുടെ യുദ്ധങ്ങൾക്ക് ആവശ്യപ്രകാരം ആളും അത്ഭവും അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ 949-ൽ ഫൈദാലിഖാന്റെ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി ത്രിനിവാസറാവു ആക്രമണത്തിന് എത്തുകയും നാം പണം കൊടുത്ത് അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ വീതവും നാം കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അന്നുമുതൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർശീമയിലെ പിരിവുകൾ നാം തന്നെ എടുത്തു വരുന്നു. അതിനാലാണ് 952-ൽ ഫൈദാലിഖാൻ മരണമടയ്ക്കുന്നതിനോടുകൂടി നാം പണം കൊടുത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ നാം അന്നുവരെയുണ്ടായിരുന്ന ബാക്കിയെല്ലാം തീർക്കുകയും, മേലിൽ കൊല്ലത്തോളം മുപ്പതിനായിരം വരാമന്റ വീതം ബോളുപ്പെടുത്തുവാൻ ഏല്പുകയും ചെയ്തു. ആ മുപ്പതിനായിരം കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ വീതംകൂടി ഉൾപ്പെടുത്താകുന്നു. ‘കൊല്ലിക്കും കൊടുങ്ങല്ലൂരിനുംകൂടി മുപ്പതിനായിരം’ എന്നെഴുതിട്ടുള്ള രശ്മിതകളും നമ്മുടെ പക്കൽ ഉണ്ട്. എന്നാൽ സേർദർഖാൻ അവിടന്ന് ഡച്ചിന്റെ നേരെ എതിർത്തപ്പോൾ, ഡച്ചു നമുക്കും താല്പര്യപ്പെടുമ്പോൾ കൊണ്ടും, നവാബും നാമും സഖ്യത്തിലാകയാലും നാം ഒന്നിനും പോകാതെ ഒരുമിയിരിക്കുകയും കൊടുങ്ങല്ലൂർരാജാവിനെ കടംബസഹിതം നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുത്തിപ്പാറ്റിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്ത് കൊടുങ്ങല്ലൂരെ മുതലെടുപ്പ് സേർദർഖാൻതന്നെ നടത്തുകയും കോഴിക്കോട് അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പടിക്കു 966വരെ നടന്നു. എന്നാൽ അത്രയും സംഖ്യ അതാതാങ്ങളിൽ, നാം കൊടുക്കേണ്ട മുപ്പതിനായിരത്തിൽ നമുക്കു കുറവു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. അപ്പോഴും നമ്മുടെ സ്വന്തമായ പതിനെട്ടരയോളവും കാര്യം നാംതന്നെ നോക്കിവന്നു.” ഇതായിരുന്നു ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ വാദഗതിയുടെ ചുരുക്കം.

969 ചിങ്ങം 22-ാംനു ശക്തൻതമ്പുരാൻ അന്നത്തെ മലബാർ സുപ്രഭവേശ്വർ മിസ്റ്റർ “ഫാർമർ”സാഹിബ്ന്റെ എഴുത്തിന് അയച്ചു മറുപടിക്കത്തുതന്നെ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്ന്, അന്നുപരേയമായ അവിടത്തെ ഭാഷയിൽതന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉറച്ചു നില്പും തികച്ച നായനും വായിലറിയാറുണ്ടെന്നാണ്.

“റിപ്പബ്ലിക് ഓഫ് കമ്പോസിഷൻ” എഴുതിത്തന്ന ജമാവത്തിൽ ‘കൊടുങ്ങല്ലൂർ ശീമയ്ക്കും ഇതു പണം’ എന്നും കൂടെ എഴുതിയിരിക്കുകൊണ്ട്, അവിടെ നിതിപണം എടുപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു താശീൽദാരെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, അതിന്നു നാം തടവുചെയ്തുപോകരുത് എന്നും അല്ലാത്ത ഒരർത്ഥം പേർ എഴുതിവന്ന കടദാസ്സിൽ ആകുന്നത്. നമുക്ക് അവകാശപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങൾക്ക് അത്ര നാം ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പോസിഷനുമായി ഉടമ്പടി എഴുതിപ്പിടിച്ചു, മൂന്നു സംവത്സരമായിട്ടു കപ്പലുണ്ടാക്കുവാൻ ഉണ്ടായിട്ടു വരുന്നു. നവാബ് ഹൈദരാലിഖാൻ ബലത്തോടുകൂടി കോഴിക്കോട്ടുവന്ന് രാജ്യങ്ങൾ ഒരുക്കിയതിന്റെ ശേഷം, നെടുങ്കോട്ടയ്ക്കു പുറത്തു നമുക്കുള്ള രാജ്യങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുവെച്ച കപ്പലും ബോധിപ്പിക്കണമെന്ന് ഇങ്ങോട്ടു ചോദിക്കുകൊണ്ടും, ബലത്തോടുകൂടി വന്നിരിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞുവെച്ച കപ്പലും കൊടുക്കാത്തതാൽ, രാജ്യം ഒരുക്കിക്കൊള്ളരുല്ലൊ എന്നു ഭയപ്പെട്ടും, 952-ാമാണ്ടിൽ ഹൈദരാലിഖാൻ കപ്പലും കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു പറഞ്ഞുവെച്ചു എഴുതിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ നമുക്കു പ്രത്യേകം ഉള്ള ശീമ ആകുകൊണ്ട്, കൂടെകൂടി കപ്പലും ബോധിപ്പിക്കണമെന്നും എഴുതിപ്പിട്ടു കപ്പലും കൊടുത്തുകൊടുക്കുമ്പോൾ, ലത്തക്കവത്തിക്കുള്ള ചെറുവലാത്തപ്പറം നവാബ് ഒരുക്കി, കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോട്ടയ്ക്കുനേരെ പട എടുക്കുകൊണ്ടു മണപ്പറം ശീമയ്ക്കും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോട്ടയ്ക്കും മദ്ധ്യം കൊടുങ്ങല്ലൂർ ശീമ ആകുകൊണ്ടും, ഏറിയ പാളയം കൊടുങ്ങല്ലൂർ ശീമയിൽവന്നു പാർത്തുകൊണ്ട്, കോട്ടയ്ക്കുനേരെ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടും, ആ സമയത്തു നമ്മുടെ ആളുകൾ അവിടെ പോകു ഉണ്ടായതും ഇല്ല. നവാബായിട്ടു പറഞ്ഞുവെച്ചതിൻവണ്ണം കൊടുങ്ങല്ലൂർ ശീമയ്ക്കും കൂടി കൂടി നാം കപ്പലുണ്ടാക്കുവാൻ ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വരികയും ചെയ്തു. ആ പണം ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിന്ന്, കൊടുങ്ങല്ലൂർ വക കൂടിപ്പററിയ പ്രകാരത്തിന്നു നമുക്കു കശീതികളും എഴുതിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. മൂന്നു കശീതികളുടെ പകുപ്പുകൾ കൊടുത്തതായ്ക്കുന്നു. നവാബും ഡച്ചുകമ്പോസിഷനും കൂടി കൊടുങ്ങല്ലൂർ വെച്ചു പട ഉണ്ടായതും നമ്മുടെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ശീമ നശിച്ചു ഏറിയ പേരങ്ങൾ വരികകൊണ്ട്, ആ അവസ്ഥകൾ റിപ്പബ്ലിക് ഓഫ് കമ്പോസിഷനുമായിട്ടുണ്ടെന്നു, കപ്പലുണ്ടാക്കുവാൻ നമുക്കു കറച്ചതന്നും ഇരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം നടന്നുവരുമ്പോൾ, റിപ്പബ്ലിക് ഓഫ് കമ്പോസിഷനും രാജ്യങ്ങളും ഒരുക്കി, കേന്ദ്രങ്ങൾ ആദിയിട്ടുള്ളതും കളഞ്ഞു, ഏറിയനാശംവരുത്തുകകൊണ്ട്, ഇനിമേൽ റിപ്പബ്ലിക് ഓഫ് കമ്പോസിഷനും നമുക്കു വേണ്ട, എന്നുംവെച്ചു, ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പോസിഷന്റെ സ്റ്റേഫ്മെന്റും പ്രായ്ചിച്ച്, അപ്രകാരത്തിന്ന് വെമ്പായിലെ മനാറും മന

പട്ടണത്തിലേക്കും നാം എഴുന്നീൽക്കൊടുത്തയച്ചതിന്റെ ശേഷം, ജന പട്ടണത്തിൽനിന്നു നമുക്കു കടോസ്സ് എഴുന്നീൽക്കുന്നതിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പഞ്ഞിന്റെ വിശ്വസിച്ചു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കമ്പഞ്ഞിന്നു മാനമയ്യായായിട്ടു നടത്തിച്ചു ക്ഷേമിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും, “മെസ്സർപെരണി”യായിട്ടു കണ്ടു കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുവെച്ചു തീർത്തുകൊള്ളണമെന്നും, എഴുന്നീൽക്കുന്നതിലും ചെലവു. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പരമാർത്ഥങ്ങൾ കൈയും മെസ്സർപെരണിയെ ബോധിപ്പിച്ചു, നാംബായിട്ടു പറഞ്ഞുവെച്ചു എഴുന്നീൽക്കുന്നതിലും കടോസ്സുകളും കാട്ടിക്കൊടുത്തു, ബോധിപ്പിച്ചു, നേടുകോട്ടയ്ക്കു പുറത്തു നമുക്കുള്ള രാജ്യങ്ങൾക്കു കമ്പഞ്ഞിന്നു കപ്പലുണ്ടാ ബോധിപ്പിച്ചു നടന്നുകൊള്ളേണ്ട പ്രകാരത്തിന്നു, ഇന്നിന്നവണ്ണമെന്നുവെച്ചു. അപ്പകാരത്തിന്നു കൈയും, മെസ്സർപെരണിയുടെ കടോസ്സും നമ്മുടെ കടോസ്സുകളുടെ ഒന്നുപട്ടണത്തേക്കു അയയ്ക്കയും, അതിന്റെ ശേഷം വാർത്താമന്ത്രിയുടെ കൈയും ‘ചാർട്ട്’ കണ്ണൽവാവിസ്സിനെയും ബോധിപ്പിച്ചു, ജനപട്ടണത്തുവെച്ചു ഉടയ്ക്കി എഴുന്നീൽക്കുന്നതിന്റെ ശേഷം ഇട്ടു കമ്പഞ്ഞിന്നുവെച്ചു, ഉടയ്ക്കിക്കടോസ്സ് ഇങ്ങോട്ടു കൊടുത്തയയ്ക്കുകൊണ്ടു, മെസ്സർപെരണിയുടെ പാറ്റിൽതന്നെ ഇന്നേവരയ്ക്കും ആ ദെമ്പടിയിൽ ഒരു ദേശം കൂടാതെ നമ്മെക്കൊണ്ടു നടത്തിച്ചുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ പാറ്റ കൊടുക്കല്ലൂർശീമയിൽ കമ്പഞ്ഞിന്നിന്നു രഹസ്യമായിത്തന്നെ ആക്കി നിർത്തിപണം പിരിയ്ക്കുക എന്നു വന്നാൽ അതു നമുക്കു എത്രയും വളരെ സങ്കടമായിട്ടുള്ള കാര്യമത്രെ ആകുന്നതു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമുക്കു വളരെ വിസ്മയം തോന്നുകയുണ്ടെന്നു. ചേററുവാശീമ വേറെ ആയിട്ടും, കൊടുക്കല്ലൂർശീമ വേറെ ആയിട്ടും കീഴിൽ എറിയൊരു കാര്യമായി നടന്നുപോന്നിരുന്ന പ്രകാരങ്ങൾ കൈയും രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാവർക്കും ബോധിപ്പിക്കുന്നതിലും വിശേഷിച്ചു ലൗകികവഞ്ചനാധിപതിയെ തങ്ങൾ വിചാരിക്കുമ്പോഴും ബോധിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.... ”

ഈ തിരുമെഴുത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കല്ലൂർവഴക്കിന്റെ വഴികളെല്ലാം വിശദമാകുന്നുണ്ടു്. ഇതുപോലെ ഇനിയും ചില എഴുത്തുകൾ കണ്ടുവരുന്നുണ്ടു്. അവയിലെ സാരാംശങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചും മറ്റുമാണ് ഈ അദ്ധ്യായം രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. മാതൃകസ്ഥായി കൈഴ്ത്തു മാതൃം — അതുതന്നെയും ആ വിഷയത്തിൽ എന്താണു് ഒന്നാമതായുണ്ടായ എഴുത്തു മാതൃം — ഇവിടെ അങ്ങനെയെന്നു എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുള്ളതാണു്. എഴുത്തുകൾകളിൽ ശൈലീരസങ്ങൾ ഒട്ടും പിന്നോക്കമായിരുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞുവരികല്ലോ.



മലബാർ കമ്മീഷണർമാർക്ക് ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ ന്യായങ്ങളോ  
നും അതു ബോധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, അതിൽ ചിലതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ  
അന്നെ അവർ സംശയിച്ചു എന്നും, വഴിയെ കാണാവുന്നതാണ്. എ  
ന്നാൽ അവർക്കും ശക്തൻതമ്പുരാൻ കെട്ടിയ വലയിൽ കുടുങ്ങി അവി  
ടെക്കിടന്നു പിടയുവാനല്ലാതെ, തൽകാലം നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.  
“ഏകദേശമിപ്പോൾ ന്യായം പറഞ്ഞുറപ്പിച്ചിട്ടു വേണം തീർപ്പുചെയ്യുന്നതി  
ന്” എന്ന് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന നിശ്ചയം ആദേശനീയംതന്നെയാക  
ുന്നു. ആ വൃതം അവർ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ബഹുമാനപുര  
സ്സരം സമ്മതിക്കുകതന്നെ വേണം. അവരുടെ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങ  
നെ പറയുന്നു:—“വല്ലാത്ത വാദമുഴിയിൽ ഞങ്ങൾ പെട്ടുപോയി. സം  
ഭവങ്ങളുടേയും സംഗതികളുടേയും യാഥാർത്ഥ്യം തികച്ചും അറിയുന്നതി  
ന് ഒരു വഴിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സത്യം തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കമാ  
യിരുന്നവർ കൊടുങ്ങല്ലൂർതമ്പുരാനും, ഡച്ചഗവർണ്ണമായിരുന്നു. കൊ  
ച്ചിരാജാവു പിടിച്ചുവെച്ചിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർതമ്പുരാനെ കാണാൻ  
തന്നെ കിട്ടിയില്ല. ഡച്ചുകാർ കൊച്ചിയിലേയ്ക്കു ഞങ്ങൾ എഴുതി അ  
യച്ചു. “ഈകാരണത്താൽ” ഗവർണ്ണർ കൊടുങ്ങയച്ചു മറുവടി ഒരു ഇമ്പും  
വാലും ഇല്ലാത്തതായിരുന്നു. അതിൽ ചില ഭാഗം നോക്കിയാൽ ചേ  
റുവാമണപ്പറയ്ക്കു എല്ലാം പെട്ടെന്നു തോന്നും; മറ്റു ചില കാര്യ  
ങ്ങൾ കണ്ടാൽ ചേറുവാ മൂന്നു രാജ്യമാണെന്ന് അനുമാനിക്കണം. ഒരു  
കാര്യം തീർച്ചയാണ്. ചേറുവാദേശീയ മുഴുവനും ഒന്നിച്ച് 1717 മുതൽ  
1776 വരെയുള്ള കാലം അത്രയും ഡച്ചിന്റെ കൈവശത്തിൽ നിന്നി  
ട്ടില്ല.”

സംഗതികൾ മേൽപ്രകാരമിരുന്നതിനാൽ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ക  
മ്മീഷണർമാർ ഐന്തൂർരാജാവിനുള്ള ചോദിക്കുവാൻ തീർപ്പുപറ്റി.  
അദ്ദേഹം സാമൂതിരിയ്ക്കുവകാനായിരുന്നു എന്നു റിപ്പോർട്ടിൽതന്നെ  
ഉണ്ട്. ഐന്തൂർതമ്പുരാന്റെ കഥാകഥനം താഴെചേർക്കും പ്രകാരമാ  
യിരുന്നു. “ചേറുവാരിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാം പെട്ടം. എന്നാൽ  
സാധാരണ പറയുമ്പോൾ ചേറുവാ എന്നും മണപ്പുറം എന്നും കൊടുങ്ങ  
ല്ലൂർ എന്നും തിരിച്ചാണ് പറയുക. ചേറുവാ മൂന്നു രാജ്യം തന്നെയാണ്.  
സാമൂതിരി ഈ മൂന്നു രാജ്യവും കീഴടക്കി. ചുങ്കം, ചങ്ങനാശ്ശി, പുത്തൂര  
ം, ഇതൊക്കെ പിടിച്ചു. 1715 വരെ എല്ലാവരും സാമൂതിരിയെ വഴിപ്പെട്ടു  
പോന്നു. അക്കാലത്തു സാമൂതിരി കൊച്ചിരാജ്യത്തേയ്ക്കു കടന്നു. അ  
പ്പോൾ കൊച്ചി ലത്തറ കൂട്ടപിടിച്ചു. അവർ സാമൂതിരിയെ ചേറുവാ  
യിൽനിന്ന് രാടിച്ച്. അങ്ങനെ 1754 വരെ ചേറുവാ ലത്തറ കൈവ

ശം വെച്ചു. അന്നു സാമൂതിരി വധിച്ച ൨൪ തെക്കി വീണ്ടുംവന്നു. തെക്കു പി  
 ടിച്ചു. കൊടുങ്ങല്ലൂർകോട്ടാലാരും ശേഷിച്ചു. കൊച്ചിരാജ്യവും കീഴമന്തി,  
 അന്നു ലത്തക്കാർക്കു കൊച്ചിയിലേയും കൊടുങ്ങല്ലൂരിലേയും രണ്ടു കോട്ട  
 കരം മാത്രമായി. 1758-വരെ സാമൂതിരിയുടെ ശക്തി അങ്ങനെ നിവന്നിന്നു.  
 ഡച്ചും കൊച്ചിയും വീണ്ടും ഒരിക്കൽക്കൂടി യോജിച്ച് ഏതിർത്തപ്പോൾ സാ  
 മൂതിരി പിൻവലിച്ചു. യുദ്ധച്ചിലവു സാമൂതിരി ലത്തയ്ക്കു കൊടുക്കുവാനും  
 കൊടുക്കുന്നതുവരെ ചേററുപാലീപുഴുവനും ലത്ത കൈവശം വെക്കാനും  
 സമ്മതിച്ച് കരാറുഴുതിമാറി. യുദ്ധച്ചിലവു കൊടുക്കൽ ഉണ്ടായില്ല.  
 അവിടന്നു എട്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും സാമൂതിരിയെ ഫൈദർനവാ  
 ബു സ്വരാജ്യത്തുതന്നെ പരാജിതനാക്കി. 1774-ൽ ത്രിനിവാസറാവു വന്നു.  
 അന്നു ഡച്ചുകാർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവിനെ, മനസ്സില്ലാഞ്ഞതിട്ടാ ശേഷി  
 യില്ലാഞ്ഞതിട്ടാ എന്തോ, നന്നം സാധിച്ചില്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവു  
 റാവുവിന് ഒരു സംഖ്യ കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് ഏറ്റു. അതിന്റെ ഉറ  
 പ്പിനായി കൊച്ചിരാജാവിന്റെ കായ്ക്കാരെ ജാമ്യംകൊടുത്തു. ആ കാ  
 ്യ്ക്കക്കാർ മുഖാന്തിരം രണ്ടുകൊല്ലം കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവു ആ സംഖ്യ കൊ  
 ടിക്കുകയുചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് സേർദർഖാന്റെ വരവ്. അയാൾ  
 ആ രാജ്യമൊക്കെ പിടിച്ചു. ഡച്ചുകാർ പിന്തിരിച്ചുപോയി. ഒടുവിൽ  
 അവർക്കു ശേഷിച്ചു കൊടുങ്ങല്ലൂർകോട്ടതന്നെയും അവർ തിരുവിതാംകൂറി  
 ന്നു 1789-ൽ വിലയ്ക്കു വിറ്റു. അതോടുകൂടി ചേററുപാലിലെ മുത്തരാജ്യ  
 ത്തിന്റേ വീതവും അതുമനക്കണക്കിലേയ്ക്കു കോഴിക്കോട്ട് എത്തിച്ചുകൊടു  
 ക്കുക എന്നും വെച്ചു."

ഇതിൽ പല ഭാഗങ്ങളും ശരിയാണ്. വിലതിനെക്കുറിച്ചല്ലാം  
 കമ്മീഷണർമാർക്കു വേറെ തെളിവുകളും കിട്ടാതിരുന്നില്ല. 1776-വരെ  
 രാജാ മുന്നോ കൊല്ലം, തന്റെ ജാമ്യബാധ്യതകൂടിയുണ്ടായിരുന്നതു  
 കൊണ്ട്, കൊച്ചിരാജാവാണ്—അഥവാ അദ്ദേഹം മുഖേനയാണ്—  
 കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ സംഖ്യ അടച്ചത് എന്നുള്ളതു നിരാക്ഷരപമാണ്.  
 ആ കൊല്ലത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ അങ്ങനെതന്നെ മൈസൂരിനു കീഴടക്കുക  
 യുചെയ്തു. അവിടന്നു അോട്ടം താനാണ് സാഖ്യ കൊടുത്തതെന്നും,  
 താൻ കൊടുത്തിരുന്ന സംഖ്യയിൽ ആ വീതവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും,  
 കൊച്ചിരാജാവു ചെയ്ത വാമോൺ കമ്മീഷണർമാരെ വിഷമിപ്പിച്ചത്.  
 1780, 1782, 1783, എന്നീ കൊല്ലങ്ങളിലെ ചില "മൈസൂർശീതികൾ"  
 കൊച്ചിരാജാവ് തെളിയിലേയ്ക്കു ഹാജരാക്കി. എന്നാൽ ആ ശീതി  
 കളുടെ പരമാർത്ഥതയെക്കുറിച്ചുകൂടി കമ്മീഷണർമാർ സംശയിക്കുകയും,

അവയെല്ലാം നേരാനെങ്കിൽതന്നെ തമ്പുരാൻ വാദിച്ച പ്രകാരമല്ലാ അതിൽനിന്നു തെളിയുന്നതാണ് അവർ ശരിക്കേയുടേവയ്ക്കു. പക്ഷെ, പതിനെട്ടരമാറ്റം, കാര്യം, കൊടുക്കല്ലരിനോടു തൊട്ടതാണെങ്കിലും അവ യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ണൂർമാരുമായിട്ട് തീർച്ചയിൽ വേർതിരുന്നതും ഈ സംഗ്രഹത്തിൽനിന്നു വന്നുവന്ന ഒരു തെളിവുകാരം ചെയ്തവകൂടി വേർതിരിച്ചു. ഇതിലുള്ളതും ആണെന്നും, ആ രണ്ടു ദേശങ്ങളും ആദ്യം മുതൽ തന്നെ തുടർച്ചയായും തടസ്സംകൂടാതെയും, മൊത്തം റിപ്പോർട്ടും കൊടുക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ നാളിലും, തന്റെ തനതു കൈവശത്തിലായിരുന്നു എന്നും ശക്തൻതമ്പുരാൻ ചൂണ്ടുപിടിച്ചു വാങ്ങുന്ന കമ്മീഷണർമാർക്കു തീർച്ച നിരക്കാക്കിക്കൊണ്ട് സാധിച്ചിട്ടു അതിന്റെ സാധ്യതയെ മനസ്സിലാക്കുന്ന സ്റ്റേഷനടയാണെങ്കിലും അവർ സ്വീകരിക്കുകയോ, അതിന്റെ വേദിച്ച അതിൽ മേറ്റാഴ്ന്ന രശ്മിയികളെ പരിശോധിക്കുകയും, "സംശയത്തിന്റെ ഇന്നും" ഒടുവിൽ അനവദിക്കുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും, "ആ പട്ടാളങ്ങളെക്കുറിച്ചുതന്നെ രശ്മിയികളാണെന്ന് മുമ്പാദിക്കൽ വെച്ചു വാങ്ങു എവിടെ പോയി". ഈ മൂന്നു രശ്മിയികൾ അല്ലാത്ത ഇനിയും 'കൊടുക്കുന്നതിന്' രശ്മിയികൾ കൈവശമുണ്ടെന്ന് വേർതിരിച്ചതിൽനിന്ന് മെല്ലെ മേൽക്കിലും എന്തുതന്നെ 'കൊടുക്കുന്നതിന്' വാങ്ങുന്നതില്ല? മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് വാങ്ങുന്നതിന് കൈവശമുള്ളതിൽ നോക്കിയത് ഈ സംഗതി വെർത്തിച്ചതോ ചൂണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന്, ആ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾക്കായിട്ട് എന്തുതന്നെ?" എന്നു തുടങ്ങി ഈ കേന്ദ്രം ചോദ്യങ്ങൾ വീണ്ടും അവർ ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ നേരെ ചൂണ്ടിയിട്ടു. ഒടുവിൽ, തന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന പാട്ടല്ലി -- കറുത്തനാൾ -- നാവിട്ടാൻ വാങ്ങുന്നതിനോടു ഈ പാട്ടല്ലി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ കമ്മീഷണർമാർ തെളിയിച്ചിട്ടു 'ചൂടുതപ്പിച്ചു' വോറുവായും, കണ്ണൂരും, കൊടുക്കല്ലൂരും ഒരു കരയും രാജ്യവുമാണെന്നും 'മോറുവാ'പട്ടത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നതും, കൊടുക്കല്ലൂരിന്റെ വടക്കു അതിർത്തി അതിനെ കണ്ണൂർമാരുടേതായി വീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു തോടാണെന്നു പറയുന്നത് പട്ടിത്തൊഴു അററംവരെ എന്തൊരു പതിനെട്ടരമാറ്റത്തിൽ അനുസ്മരിക്കുന്നതല്ല എന്നും, അതുകൊണ്ട് അത് അതിർത്തിവേർതിരിച്ചതല്ല, ആ വാങ്ങു സമരത്തിൽ ഒല്ലാനം കമ്മീഷണർമാർ തന്നെ.

"നിങ്ങൾ എന്തുപറയുന്നു? നിങ്ങൾക്കു രാജ്യസ്ഥിതികൾ എന്തായിരുന്നു? വാങ്ങുന്നതിലും അന്വേഷിക്കുക" എന്നായി ശക്തൻതമ്പുരാൻ! "മിസ്റ്റർ. വാൻ ആർക്കുണ്ടെങ്കിൽ" എഴുതിയ കോട്ടിയിലെ അന്നു

ഒന്നു ഡച്ചുഗവണ്ണർ. 'പ്ലേഷാൻ' പെണിയാണെന്നു കമ്മീഷണർ മാർ ആ ഗവണ്ണറുടെ അഭിപ്രായം വരുത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് പ്രകാരമായിരുന്നു. "കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ചേറുവായിൽനിന്നു വിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ സ്വതന്ത്രരാജ്യമാണ്. നമ്മുടെ 'ചോറുവായാ'യി അതിന്നൊരു ബന്ധവുമില്ല. പുരാതനകാലം മുതൽ ആ ഭാഗം കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവിന്റെ വകയാണ്. അതിന്റെ താഴ്വരൽ ചോളം ഗിസ്സുകാർ ഒരു കോട്ടയുണ്ടായിരുന്നു. അത് 1662-ൽ ഖത്തക്കാർ പിടിച്ചെടുത്തു. അടുത്ത കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു വിടയ്ക്കുവിറ്റവരും അതു ഖത്തയുടെ കൈവശമായിരുന്നു. 1776-ൽ ഹൈദർനവാബ് ചോറുവായ അടക്കിയപ്പോൾ, കൊടുങ്ങല്ലൂരും അദ്ദേഹത്തിന് അധീനമായി അവിടെ ഒരു രാജാവു രാജ്യം വിട്ടൊടിച്ചപ്പോൾ പിന്നീട് 1783-ൽ ഖത്തക്കാർ ചോറുവായ പിടിച്ചപ്പോൾ പള്ളിക്കൻ എതിർത്തു സഹാമദമാ കൂടാതെ സ്വാധീനത്തിൽ അദ്ദേഹം ആരോടൊന്നും ചെയ്യരുപ്പു. 1784-ൽ ചോറുവായ റിപ്പയിന്നു വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ 'അത്താവിയാ'യിൽ നിന്ന് എഴുതിവന്നു. അപ്പോൾ നവാബു വീണ്ടും ചോറുവായിൽ പ്രവേശിച്ചു. അതോടുകൂടി കൊടുങ്ങല്ലൂരും രാജാവിന് അധീനമായി."

ആരംഭത്തിന്റെ എഴുത്ത് "കൊമ്പുണിന്മേൽ കൊമ്പു" മുണക്കിയതല്ലാതെ, അവസാനത്തിപ്പിന്നെ സ്ഥാനമായിട്ടു വെച്ചിട്ടില്ല. കൊച്ചിയുടെ വാദവും ഡച്ചുഗവണ്ണറുടെ വിവരണവും പല ഭാഗത്തും പുറംപറമ്പിലായിരുന്നു. രണ്ട് അഴിമുഖങ്ങൾക്കും തടക്കമുള്ള രാജ്യം മുഴുവനും — കൊടുങ്ങല്ലൂർ മുതൽ ചോറുവായ അഴിവരെ — ഡച്ചുകൻ രാജ്യമായിരുന്നു എന്നും ചോറുവായിൽ എല്ലാം കെട്ടിടത്തും കമ്മീഷണർമാർക്കുണ്ടായിരുന്ന ധാരണയോ കെട്ടിടവായ വിശ്വാസമോ, ഉറപ്പു കിട്ടിയില്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഡച്ചുകൻ സ്വാധീനത്തിലല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ആ രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്താരം എത്രത്തോളം വരുന്നതെന്ന് കണ്ടിടയില്ല. കൊച്ചി രാജാവിനു കൊടുങ്ങല്ലൂരിലുള്ള തേച്ചുകെട്ടിടമുള്ള അസ്പഷ്ടസുഖനകരോ ചോലം ആരംഭത്തിന്റെ കത്തിൽ കാണുന്നതില്ല ചോറുവായാലിവിന് മിസ്സർ ചോലത്തിൽ കൊച്ചി രാജാവു പാട്ടുളിച്ച് എഴുതിക്കൊടുത്തു നവരണനുള്ളകാഴ്ച, അതിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന സംശയത്തിന്നു നിശാണവും ഉണ്ടായില്ല. ചോറുവായ പാട്ടത്തിന് ഏറ്റാശേഷവും കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവു സ്വതന്ത്രനായി വർത്തിച്ചിരുന്നു എന്ന് അതു വായിച്ചാൽ തോന്നുകയു ചെയ്യും!

ആകാശത്തെക്കുറിച്ചു നോക്കുന്ന കമ്മീഷണർമാർ വീണ്ടും ചിട്ടി കൂടി ഈശ്വരധീനതയാൽ അദ്വൈതം ഭക്തിയിൽ കൊടുത്ത മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു “യോഗവാജ്ഞാ” ആ യോഗപോലെത്തന്നെ യോഗിയിൽ പൂർണ്ണമാണ്. അതോടൊ കൂടിയാണ് അവിടെ ദൈവത്തോട് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഉച്ചനീയത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായി വിവരിക്കുക സാധ്യമല്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർമാതാവ് സമ്യക്താർക്ക് അധീനതയെന്ന ആയിരുന്നാലും, ചലച്ചിത്രം അദ്വൈതത്തെ ശാസിക്കുകയും സഹിക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്തിരുന്നാലും, അദ്വൈതം സ്വന്തമായി രാജ്യം ഭരിച്ചുപോന്നു. ഒരു കാലം നീക്കംശയമാണ്. ‘യോഗവാജ്ഞാ’ എന്ന പദത്തോടെ അതിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഉൾപ്പെടുകയില്ല. കൊച്ചിരാജാവിന്റെ യോഗവാജ്ഞാ പാട്ടത്തിന്റെ പാട്ടത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഒരിക്കലും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, കൊടുങ്ങല്ലൂർ തന്ത്രരീതിയുടെ ‘പ്രാപ്തിനിവൃത്തി’യെ അതിന്നു വടക്കുള്ള ‘യോഗവാ’യിലോ ഉൾക്കൊണ്ടതല്ല. കൂടാതെ മിസ്റ്റർ പെരുന്നി അതിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു സംഗതിയില്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ആ പാട്ടത്തിൽ മുമ്പു നടന്ന സന്ധിക്കുമാറ്റ പ്രകാരം കൊച്ചിരാജാവിനു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ വെച്ചിരുന്ന രാജ്യമാകുന്നു. ഒരിക്കൽ സന്ധിക്കുമാറ്റം ഉണ്ടായി ഉൾപ്പെടുന്നതി, അതിന്നു കൂടിയുള്ള ചുറ്റും നീക്കപ്പെടുത്തിയിരിക്കുക, ആ കൂട്ടം തന്നെ വരികയും തന്നെക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തിലും മെ. യു. ഡി. ഓ, അതിനെ അതിൽനിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു തന്നെയു കഴിഞ്ഞു.”

ആകാശത്തെക്കുറിച്ചു നോക്കുന്ന കമ്മീഷണർമാരെ സമാനതയിലധികം ശ്രദ്ധിക്കുകയും അതുതന്നെ. അവരുടെ സങ്കല്പസൗകര്യത്തിന് ഉത്തരം വെച്ചു ആ കമ്മീഷണർക്കു കിട്ടിയപ്പോൾ, അവർ “തൊക്കിന്റെ ഉന്നം തൊറിയാൽ ചട്ടക്കോണ്ട് അടിക്കുക” എന്ന നയമാണ് സ്വീകരിച്ചത്. അവർ ആകാശത്തെക്കുറിച്ചു മുകളിൽ നിന്ന് അവരുടെ പ്ലോമോ മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്.

“താങ്കളുടെ ദൃഷ്ടികളിൽ കൂടി അങ്ങനെയ്ത ഈ സമയങ്ങളെ നോക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന് സാധിക്കുന്നതിൽ വ്യവഹരിക്കുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ സന്ധിക്കുമാറ്റം ഉൾപ്പെടുത്തിയതു കൊച്ചിരാജാവ് മിസ്റ്റർ പെരുന്നിയെ കേവലം തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചിട്ടാണ്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ തന്റെ കീഴടക്കണമെന്ന് കൊച്ചിരാജാവ് പ്രസ്താവിച്ചതിനെ ആ സാധ്യ വിശ്വാസിച്ചാലായി അതു ശരിയല്ലെന്നു വന്നാൽ ആ കരാറിൽനിന്നു വിട്ടുമാറുന്നതിന് നിശ്ചയപ്രകാരമുള്ള അവകാശം എന്തെങ്കിലും ഇല്ലാ





10-ാം നമ്പരിലെ കരവപ്രകാരം ഡച്ചുകമ്പനി ഈ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജ്യത്തെ കേവലം ഭരണവും ഭരണമാത്രമായും സാമൂതിരിക്ക് കൊടുത്ത ശരിയാണ്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവ്, അവിശ്വാസമായി പെരുമാറിയതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ തൊല്ലിച്ച അങ്ങര അങ്ങനെ ചെയ്തത്. എന്തായാൽ, പിന്നീട് സാമൂതിരി പൂർണ്ണമായും തങ്ങളോട് തന്നെ ശത്രുയ്ക്കുവരികയും, അങ്ങര സാമൂതിരിയെ തൊല്ലിച്ച കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജ്യം അവിടുത്തെ രാജാവിനെത്തന്നെ പണ്ടത്തെ നിലയ്ക്ക് എല്ലിപ്പയും ചെയ്തു. ആകാശ്ശാലയും സൂര്യക്കാരനായ സാമൂതിരി ഇപ്പോൾ റിജിന്നിഡ് 1710 ജനവരിയിലെ കരാറിൽ ഏകാംഗകൂട്ട നോക്കുക. 1717 ഡിസംബർ 17-ാം നമ്പരിലെ സന്ധിക്കരാറിൽ ആ വകുപ്പ് അങ്ങനെത്തന്നെ അക്കര വശ്വാപംകൂടാതെ ഏകത്തുരവായിട്ടുണ്ട്. അന്നുമുതൽ മേൽക്കാലി ഓക്കർ ആക്രമണംവരെ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവ് സമാധാനത്തോടും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടും കൂടി വർത്തിച്ചിരുന്നു സാമൂതിരിയുടെ ഇന്നത്തെ ഈ അവകാശവാദം വെറും അസംബന്ധം മാത്രമാകുന്നു”

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടും, കാരയും, ഏതായാലും 1769-ൽ എന്തു നിലയ്ക്കും ഡച്ചുകാർ കൊച്ചി രാജാവിന് അവകാശമായി വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതായും, റിപ്പബ്ലിക്കൻ കാലത്തും ആ പട്ടേലം കൊച്ചി രാജാവ് കേവലം വെച്ചിരുന്നതായും കാണുന്നതുകൊണ്ട്, അതിനെ സംബന്ധിച്ച തങ്ങൾക്ക് ഇനി സംശയമൊന്നുമില്ലെന്നും, എന്നാൽ, കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ മേൽ കൊച്ചിക്ക് ജോലിക്കുവകാശം ഇത്രയായിട്ടും സ്ഥാപിതമായിട്ടില്ലെന്നും, കമ്മീഷണർമാർ വീടും ആരംഭിച്ചതിനെ അറിയിക്കയും, കൊടുങ്ങല്ലൂർ വഴിക്ക് സമുദ്രവഴിയിലും ‘തമ്മിൽ തീർന്നാൽ’ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടെന്ന് അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ശത്രുക്കളായവർക്ക് അവസരങ്ങൾ - സെപ്തംബർ 29-ാം - “പ്രതിഷ്ഠ എന്റെ പിറന്നാളിൽ നിന്ന് അറിയാൻ സാധിച്ചു. വിവിധ പുതിയ സംഗതികൾ അവിടെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏന്റെ മുൻപിലെ അങ്ങോട്ട് അയച്ചുവന്ന് അനുവദിക്കുന്ന” മേൽ മിസ്റ്റർ ഡയർ സാജിസ് ഒരു ഏഴുതെയ്യ. “തക്കം തീർന്നാലായല്ലോ” എന്നു കരുതി മിസ്റ്റർ ഡയർ അതിന് അനുവദിക്കുകയും, ‘മുൻപി’ ഡയററപ്പുറംകാരെയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ മിസ്റ്റർ ഡയർ, രാജാവിനെ ധരിപ്പിക്കേണ്ട വിവരങ്ങൾക്ക്, ഒരു ‘തെമ്മോറാണ്ടം’ തയ്യാറാക്കി മുൻപിലെ എല്ലിച്ചുകൊടുത്തു. അതിന്റെ സംഗ്രഹം താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

“മിസ്റ്റർ പെരുന്നി മുമ്മാമുണ്ടായ സന്ധിക്കരാറിനെ അങ്ങര അനുവദിച്ചു. അനുവദിക്കുന്നതാണ് രാജാവ് ശരിക്കുന്ന ശരിയല്ല.

ആ കരാർ കാമ്പസും തെറ്റിപ്പരിചിപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനു ഉത്തരവാദി രാജാവുവെന്നയാകുന്നു. രാജാവിനെ വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ട് പൗരണിക്ക് അങ്ങനെയും പിണഞ്ഞതാണ്. കമ്പനിക്കു മണ്ടലക്കും ഉദ്യോഗമാണ് അതുകൊണ്ടു നല്ലതല്ലെന്നത്. റിപ്പട്ട് ഏഴുതിരുന്ന കമ്പസെല്ലുകാരും ഈ പ്രദേശത്തു നിന്നും മൂന്നുപക്കം രൂപ കിട്ടണം. അതിനുള്ള രാജ്യവുമാണ്. കരാറിൽ ഒട്ടാകെ 'ഒരു ലക്കം' എന്നു കൊച്ചിരാജാവ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. അങ്ങനെയോ രാജ്യമോ കമ്പനിക്കു കിട്ടാത്ത കഴിമില്ല.

"കൊടുങ്ങല്ലൂർവില്ലേജ്" എന്നാണ് കരാറിൽത്തന്നെ ഉള്ളത്. പതിനെട്ടുമാളും, കരം ഈ രണ്ടു വില്ലേജുകൾ ഇപ്പോൾത്തന്നെ രാജാവിനു കൊടുക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ചേറുവാഴ്ത്തലും പാട്ടല്ലിട്ട് ഏഴുതിയപ്പോൾ കൊടുങ്ങല്ലൂരും കൊടുങ്ങുന്നായിരുന്നു റിപ്പട്ട് പൗരണി ധരിച്ചത്. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്നത്തെ ഏഴുത്തുകൊണ്ടു കാണാം. പക്ഷുപവൺ മെങ്കിൽ കൊടുക്കാം. അതുകൊണ്ടും, കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ രാജാവിനുള്ള പാട്ടുംതീരണാം. റിപ്പട്ട്സൽത്താൻ നാലുവാതിക്കുന്നതിലും കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ആദായം പൂർത്തകം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ, മേലധികാരത്തിൽ സമാധാനം പാലയങ്ങവരായ ഞങ്ങൾക്ക്, എങ്ങനെയാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുക എന്നു രാജാവുതന്നെ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, ബഹുജ്ഞിപുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഏജമാനന്മാർ മറുതരത്തിൽ തിരിച്ചുവന്നുകൊണ്ടുവന്നാൽ അവർക്ക് അതിന് അധികാരമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ജ്ഞാതന ചെല്ലാം.

"കൊടുങ്ങല്ലൂർകൂടി മറുപ്പെട്ട ചേറുവാഴ്ത്തലും" ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഒരു കൊല്ലത്തെയും രാജാവിനെ എല്പിച്ചുകൊടുക്കാം. രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാടകവശങ്ങൾക്ക് ഒരു ഹർജി നേരിട്ടാ, ഞങ്ങൾ ചുവത്തിരമോ ബങ്കാളത്തിലെ ഗവർണ്ണർമാനാൽക്ക് അയച്ചു ഒട്ട. എന്നിട്ട് ഉണ്ടാകുന്ന തിരിച്ചറസരിച്ചു ഏതാനുംമാർ ചുവന്നാലോ വിട്ടുകൊണ്ടു നിൽക്കുകയാൽ പാട്ടുതന്നെ കൊടുക്കുകയാൽ ചെല്ലാം. അങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചാൽ ഈ ഏല്പാട് എന്ന സാഗതിക്കു ഞങ്ങൾ ഏഴുത്തുകൊടുക്കു തരാം. രാജാവ് ഇപ്പോൾ സമ്മതിച്ചു എന്ന് ഏഴുതി അയച്ചു ഒട്ട."

മിത്തുമ്മാനിമാലയിൽ ഏഴുതിയിരുന്ന പ്രസ്തുത മെമ്മോറാണ്ടം ശക്തൻതമ്പാൻ മനസ്സിലാക്കി വായിക്കുകയും ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് മിത്തുമ്മാനി നല്ലപാലം അറിയാമായിരുന്നു എന്നു കമ്മീ



മിഥ തിരുവെഴുത്തുകളിൽനിന്നു കാണുന്നതു്. നാമർകപ്പിത്തന്റെ മേല്പാഞ്ഞ അന്ധാരണ നടുവിൽ ഡങ്കനെ ഒറ്റം രോഷാക്കുനാക്കിയില്ല. അദ്ദേഹം കീഴെ പരിവേഷം നീക്കാതെ, വീണ്ടും ശക്തൻ തമ്പുരാൻ വളരെ ഉടുപ്പം അതിൽ ഒരു കഞ്ഞി കിടക്കാച്ചി കൊന്നിരിക്കുന്നു എഴുന്നള്ളി ഇരുന്നിരുന്ന രാജാവിന്നു് അപ്പാറത്തന്നെ അരംപുറം കൊടുത്തു. ഏന്നാൽ ആ പോയ ആൾ “രാജാവു് പള്ളിക്കുറുപ്പായി. ഇനി കാണാൻ പാടില്ല” എന്നു സന്ദേശം കൊണ്ടു് അറിയിക്കുവാൻ ഉണ്ടായതു്. പിന്നെ ദിവസം അതിരാവിന്റെ രാജാവു ഉപ്പുണിക്കുന്നു എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മാളിങ്കളുൽ ഗോവിന്ദമേനോൻ പിറ്റേന്നു രാവിലെ അന്നെ മിസ്സർ ഡങ്കന്റെ മുമ്പാകെ ചെന്നു, തന്റെ രാജാവിന്നുവേണ്ടി, തൊറിയരിക്കത്തന്നും, മിസ്സർ പൊന്നിത്തട കരാം, മേപ്പുറത്തിന്റെ പാട്ടുറ്റിട്ടുകൊണ്ടു് ചെന്നുവന്നതിന്നു പാഞ്ഞതിൽ വലിയ സുഖമുണ്ടെന്നും, പാട്ടുറ്റിട്ടിന്നു പുറമെ മിസ്സർ പൊന്നി എഴുതിട്ടുള്ള സ്വകാർത്തുക്കളെ അമ്പലത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ ഉണ്ടെന്നു സമയമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു് പരിവേഷം തീക്കാൻ ത്രുളിച്ചു. “പാടത്തിൽ തോറാൻ കടപ്പാപ്പു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നിട്ടുള്ള വൃദ്ധനോ?” എന്നായിരുന്നു ഇക്കാർത്തൽ മറ്റുള്ള കമ്മീഷണർമാരുടെ അഭിപ്രായം.

കാട്ടാ തിരുവെഴുത്തുകളിൽനിന്നു കാണുന്നതു്. നാമർകപ്പിത്തന്റെ മേല്പാഞ്ഞ അന്ധാരണ നടുവിൽ ഡങ്കനെ ഒറ്റം രോഷാക്കുനാക്കിയില്ല. അദ്ദേഹം കീഴെ പരിവേഷം നീക്കാതെ, വീണ്ടും ശക്തൻ തമ്പുരാൻ വളരെ ഉടുപ്പം അതിൽ ഒരു കഞ്ഞി കിടക്കാച്ചി കൊന്നിരിക്കുന്നു എഴുന്നള്ളി ഇരുന്നിരുന്ന രാജാവിന്നു് അപ്പാറത്തന്നെ അരംപുറം കൊടുത്തു. ഏന്നാൽ ആ പോയ ആൾ “രാജാവു് പള്ളിക്കുറുപ്പായി. ഇനി കാണാൻ പാടില്ല” എന്നു സന്ദേശം കൊണ്ടു് അറിയിക്കുവാൻ ഉണ്ടായതു്. പിന്നെ ദിവസം അതിരാവിന്റെ രാജാവു ഉപ്പുണിക്കുന്നു എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മാളിങ്കളുൽ ഗോവിന്ദമേനോൻ പിറ്റേന്നു രാവിലെ അന്നെ മിസ്സർ ഡങ്കന്റെ മുമ്പാകെ ചെന്നു, തന്റെ രാജാവിന്നുവേണ്ടി, തൊറിയരിക്കത്തന്നും, മിസ്സർ പൊന്നിത്തട കരാം, മേപ്പുറത്തിന്റെ പാട്ടുറ്റിട്ടുകൊണ്ടു് ചെന്നുവന്നതിന്നു പാഞ്ഞതിൽ വലിയ സുഖമുണ്ടെന്നും, പാട്ടുറ്റിട്ടിന്നു പുറമെ മിസ്സർ പൊന്നി എഴുതിട്ടുള്ള സ്വകാർത്തുക്കളെ അമ്പലത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ ഉണ്ടെന്നു സമയമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു് പരിവേഷം തീക്കാൻ ത്രുളിച്ചു. “പാടത്തിൽ തോറാൻ കടപ്പാപ്പു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നിട്ടുള്ള വൃദ്ധനോ?” എന്നായിരുന്നു ഇക്കാർത്തൽ മറ്റുള്ള കമ്മീഷണർമാരുടെ അഭിപ്രായം.



കൊടുംകുളിർ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായിക്കൊണ്ട് അശേഷം മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അതു കൈവശം ഭവിക്കുന്നതിന്നു അവർക്കു് അത്യാഗ്രഹംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുമുള്ളതിന്നു വളരെ തെളിവുകൾ ഉണ്ടു്. അവരുടെ ആശങ്കകൾക്കെല്ലാം അശേഷം അനുകൂലമല്ലാത്ത മറുപടികൾ കൊടുത്ത മിസ്റ്റർ ആമരംബെക്കിനെത്തന്നെ, അദ്ദേഹം കൊച്ചിത്തമ്പുരാന്റെ ഒരു ആത്മസിന്ധുവായിക്കൊണ്ടു് ആ മറുപടികളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും മറ്റും ധരിച്ചുവശമായ കമ്മീഷണർമാർ, കൊച്ചിരാജാവിനെ പറഞ്ഞുടച്ചിടുന്നതിന്നു തങ്ങളുടെ ദൂതനാക്കി വിട്ടു പ്രിയത്തോടുകൂടി മരത്തോടുകൂടി എന്നറിഞ്ഞിപ്പി. ആ കൾക്കെല്ലാം ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് കൊടുംകുളിർ കാണുവതക്കുറിപ്പു് ഒരു സംവാദം നടത്തി.

അമരംബെക്കി: ഇപ്പോൾ നിന്നാകെ പാടുത്തിന്നു് ഏറ്റുക്കാമെന്നും ബങ്കാജത്തിലേക്കു് ഏഴതി അമ്പതു മറുപടി വരുന്ന പ്രകാരം പിന്നീട് ചെയ്യാമെന്നും അവർ സമ്മതിച്ചതായി മകുടമല്ലോ. അങ്ങനെ എന്തുവരുമെ? അതിലും മീതെ എന്തൊ വേണ്ടതു്?

ശക്തൻ തമ്പുരാൻ:- ഭാഗ്യം! ധർമ്മമായി! നിങ്ങളുടെ കൊച്ചിത്താമ്രവും ഇങ്ങു തന്നെയല്ല. അതന്നു ഏഴതി അമ്പതു മറുപടി വരുത്തി, പിന്നെ രാജഭരണപോലെയ് ചെയ്യാം.

ആ: ബെ:- എന്താ അമരംബെക്കി കല്പിക്കുന്നതു്?

ശ: ത:- ഉം? എന്താ! ഏതെൻ രാജ്യം ഞാൻ അത്യാർ തെത്തുന്നോടു പാടുത്തിന്നു മെടിച്ചു് വീട്ടു് ഏഴതിക്കൊടുക്കുക; എന്നിട്ടു് ഏതെൻ ഭാഗത്താ എന്ന് അവനോടുതന്നെ ചോദിക്കുക: അവൻ അല്ലാത്ത പാഞ്ഞാൽ പാടുംകൊടുത്തിരുത്തുന്നാമുൾ; ഇതു് എവിടെക്കുട്ടു സ്രവയാണു്? കരാറിൽ വിശദമായി ഏഴതിമെടിച്ചിട്ടുംകൂടി ഇങ്ങനെയെന്തെന്തെന്തെ ഇല്ലാതിരുത്തുവേണ്ടിയില്ല? ഒന്നാം വേണ്ടാ. കിട്ടുമോ ഇല്ലെന്നു എന്തെന്തൊക്കെട്ടു.

ആ: ബെ:- അവൻ തമാൻ ദാവമിപ്പെട്ടിയില്ല?

ശ: ത:- ബലം ഇങ്ങോട്ടിപ്പു്, അല്ല! അതിന്നു നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽപിന്നെ സ്വാർത്ഥം കാരണവും പറഞ്ഞാൽ ആളെ മെനക്കെടുത്തെന്നോ?

ആ: ബെ:- സിസ്റ്റർ ചെത്തുന്നിട തെറ്റിയതാണെന്നു്!

ശ: ത:—ചിന്നെ! അത്ര കൊള്ളുതയാണവനെയാണോ ഇത്ര വലിയകാ  
 ുത്തിന്ന ചെന്നപട്ടണത്തിന്ന ചാവടത്തിനുമുമാറാൻ അയ  
 ച്ചത്! അയാൾ തന്നതാണിത്, അതാണെന്ന് ശരി.

ആ: യെ:—“അശ്വമേധയാനിന്നു കണ്ണു നശിച്ചുപോയി” എ  
 ന്നു കരാറിൽതന്നെ ഉണ്ടല്ലോ.

ம: த:—உளங். திருவிதாங்கூரின் கொட்கமெல்லுர் தோற் றுபுத். ஈறு வா  
 ன் சென்றுப் பெறணி கெது. ஈவகாசமில்லாந் தீர்ப்பு கடிதிது.  
 ஈனி நாடிநிமி நாபகாசமுபுத்த. 1710-மேஷம் 17 வேஷம் 25  
 நவசிகலாகும ஹதிகாணிகையே வேஷம். நாடிநிமி தோ  
 ற்புத்தென!! இப்பாடு தோற் றுபுத்தெனத் துறந்தாக்கலாந்  
 மெல்லு; இவ்விசுவநதிசார்க்கனநாந்!

ആ: യെ:—“കൊടുങ്ങല്ലൂർ വിദ്യയ്യ” എന്നല്ലെ കരാറിയല്ല!

ശ്രീ. താ:—ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞത്? ഇതാ നോക്കൂ! കൊടുങ്ങല്ലൂർ “ശീമ” എന്ന തന്നെ എഴുതിട്ടുണ്ട്. ഈ രേഖയാലോകകന്മാർക്കുവേണ്ടി എഴുതിയ കരാർ. അതിൽ ഒപ്പുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്താ! അതെന്തിനാ കാണിച്ചുവെച്ചത്?

ആ: ഓം:—ചെമ്മാർന്നവർക്കുമാരുള്ള സ്ഥാനി, നാടാക്കാട്ടുള്ള മാതൃഭരണ  
 സംസ്ഥാനിയിലുള്ള ഉള്ളി? അന്നു ചെമ്മാർ കൊടുമ്പല്ലിക്ക് എത്തിട്ടും  
 ലഭി ഇല്ലല്ലോ. പിന്നെ എങ്ങനെയാണു് ആ മാതൃം ആ കരാ  
 റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുക!

ശ: ത:—അതു ശരിയാണ്. എന്റെ അന്തരിച്ച അമ്മയുടെ മൊത്തം  
 മായി സമുദായം ചെയ്യുന്നതിനും, നവോത്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ വിചിത്രീക  
 സിദ്ധി. എന്നിനകം കൊടുക്കുവാൻ? വടക്കുള്ള രാജ്യം വിചിത്രീക  
 അടയ്ക്കുന്നതിന്നിട്ടു എന്നാൽ, നവോത്ഥാനം വടക്കുനോട്ടവും, മേലോട്ടും  
 പാപ്പിനിവട്ടയും, കൊടുക്കുന്നതും എല്ലാം കീഴ്മേൽമേൽ കയ്യാ  
 കൊണ്ടാണ് പറയുന്നതെന്ന് അമ്മയായ നല്ലപാലയ അ  
 നിവാരണമെന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്, അതൊന്നുംകൂടാതെ കഴി  
 യാൻ വേണ്ടി, അമ്മയുടെ എല്ലാം മെൽക്കിടക്കാനു സന്നദ്ധിക്ക് മെ  
 ന്നാകും. \*

[illegible]

ആ: ബെ:—എന്നാൽ എന്തെ “ചാപ്പിനിവട്ടം” എന്തും “ചേററവാ”  
എന്നുകൂടി കരറിൽ ഉൾപ്പെടുത്താത്തതു?

ശ: ത:—അതു നിശ്ചയം ആറിഞ്ഞുകൂടെ? ആ രണ്ടു രാജ്യവും ഡല്യകാ  
രുടെവകയായി ജാനു നിന്നിരുന്നതുകൊണ്ട്, അങ്ങനെ ചേർന്നാൽ,  
അതു വലിയ ഒരു സത്യവചനമാണെന്നു. (അപ്പം അമസിച്ച്) നമ്മുടെ  
അമ്മാമൻ ചൈതന്യമായി അല്പകാരം ഉടമ്പടി ചെയ്ത  
തിൽ കമ്പത്തിക്കാൽ എന്താണിത്ര അതുതപ്പെടുവാൻമെന്നു  
നമുക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. അവർതന്നെ എന്താണ് ചെയ്തത്?  
അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ കൈയിൽ കിട്ടിയില്ലാതിരുന്ന രാജ്യമല്ലെ  
അവർ നമ്മെ എളിച്ചതല്ല?

ആ: ബെ:—നിസ്സാരസംഗതിയല്ലേ? മേലും കൂടാതെ കഴിച്ചുകൂടെ?  
കൊണ്ടുപോയി തുലയട്ടെ.

ശ: ത:—നാം കമ്പത്തിന്റെ പുണ്യമായി വിശ്വസിച്ചു അവരുമായി ഒരു  
കരാർ ചെയ്തു. അത് അക്ഷരംപ്രതി നിറവേറി സത്യമായി ന  
ടകവാൻ നാം ചുരുപ്പാഴ് തയ്യാറാണ്. അങ്ങനെ മാത്രം അ  
തുപോലെ തന്നെയല്ല വേണ്ടത്? ഇന്ന് ഒരു സംഗതിക്കു വിട്ടുവീ  
ട്ട് ചെയ്താൽ നമ്മെ മറെറാണിന്നാവും. അതിന് അവസാനമി  
ല്ല. എഴുത്തുകൾക്കൊന്നും വിചിത്രമല്ലെന്നും വരും. പിന്നെ നിവ  
എന്താണ്? അതുകൊണ്ട്, മിസ്റ്റർ ഡയറക്ടർ അപേക്ഷ നമുക്കു  
സ്വീകാർത്ഥമല്ല. അവർ എന്റെ കൊടുക്കല്ലാതിനെ തട്ടി എടുത്തു.  
അവർ സൈന്യബലം കൊണ്ട് അതു കൈവശം വെക്കാൻതന്നെ  
യാണു് ഒരുക്കമേകിയത്, ബലം കറഞ്ഞ നാം അതു സ്വീകിക്കുകയേ  
നിട്ടാവാമുള്ളു; എന്നാൽ അതിൽനിന്ന് ഒരു കൊല്ലം സ്ഥലമെ  
ങ്കിലും നമ്മുടെ സമ്മതപ്രകാരം കമ്പത്തിൽ വിട്ടുകിട്ടുന്നതല്ല.

ആ: ബെ:—ഹേയ്! അവർ കൊടുക്കാൻവേണ്ടി ഞാൻ പറയുന്നതല്ല.  
ബലപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ശക്തിയാണ്. കലഹം കൂടാതിരിക്കാൻ  
പറഞ്ഞതാണ്.

ശ: ത:—ബന്ധുക്കൾ അങ്ങനെതന്നെയാണ് വേണ്ടത് വേറെ വിശേ  
ഷിച്ചാണമില്ലല്ലോ. സൗഖ്യം തന്നെയല്ലേ?

ആ: ബെ:—സഖം തന്നെ. തിരുവാത്തുസ്സു വെച്ചിട്ടിരിക്കട്ടെ!

ഇരു സംഭാഷണവിഷയം അങ്ങനെയെന്ന മിസ്റ്റർ ആന്റണിയെ ക്കമ്മീഷണർമാർ എഴുതി അയച്ചതായി റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നുണ്ട്. കമ്മീഷണർമാർ വട്ടത്തിലായി. “കയ്ച്ചിട്ട് ഇറക്കാനും വച്ചാ, മധുരി ചിട്ട് ഇപ്പാനും വച്ചു” എന്ന മട്ടായി അവരുടെ നില. ഇത്രയൊക്കെ ഉറക്കം ഉശിക്കും വാശിയും പ്രദർശിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം ഹിന്ദുക്കളെ നന്നു വലിയ കനക്കുറവ്; ഇലം പ്രയോഗിച്ച കൈയടക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു, കാലസ്ഥിതിക്കും രാജാവിന്റെ നിയന്ത്രണം, റിപ്പോർട്ടും ബല വാനായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കും, ഡയ്യുകാർ കൊച്ചിയിൽത്തന്നെ ഉള്ള അവസ്ഥയും മറ്റും അങ്ങനെയും അടിച്ചമർത്തലും. അതുകൊണ്ട് രാജാവിന്റെ വാദത്തെയല്ലെങ്കിലും ആവശ്യത്തെ ആക്കിച്ച് റിപ്പോർട്ടുവെക്കുക എന്ന തന്നെ അവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പതിനെട്ടുനൂറ്റാണ്ടും, കാര്യം തീരുവെങ്കിലും, കൊടുക്കുവാൻ, തൃപ്തയാർ കേരളം ഇതൊക്കെ കൊച്ചി രാജാവിന്റെ വകയാക്കുന്നതും അങ്ങോട്ടു വിടേണ്ടതാണെന്നും കാണിച്ചു കൊണ്ട് ഒടുവിൽ കമ്മീഷണർമാർ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലീഷുകന്മാർക്കു നീതി വിട്ടാ ന്യായമില്ലാത്തതോ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും ചെയ്യുകയുമില്ലെന്നും, രാജാവിന്റെ വാദപ്രകാരമുള്ള സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം രാജാവിനുതന്നെയുള്ളതാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയാൽ തങ്ങൾ റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുന്നതെന്നും, വാദകാലാവസ്ഥകളിൽ പരിഭവത്തിന്നിടവന്നിട്ടുള്ളതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു എന്നും കാണിച്ചും, ‘ചെയ്ത വന്നാലും ചെയ്ത വേണ്ട’ എന്നു വിചാരിച്ചും, ആ ‘ചെയ്താററവിദഗ്ദ്ധന്മാർ’ കൊച്ചിരാജാവിനെ ധരിപ്പിച്ചാൽ ആന്റണിയെ മുഖാന്തിരം ഒരു കത്തയച്ചു. ഒപ്പിട്ടിരുന്നത് മി: ഡങ്കനായിരുന്നു. രാജാവിനു തൃപ്തിമായി. അദ്ദേഹം പിന്നീട് ഒക്ടോബർ 7-ാം-നു (1793-ൽ) അയക്കേണ്ടതിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ നേരിട്ട് ചെന്ന മിസ്റ്റർ ഡങ്കനെ കണ്ട് വളരെ നേരം സമസമായി സല്ലപിക്കുകയും, കമ്പഞ്ഞിക്കാശ്ശിത്തിന് തന്നെക്കൊണ്ടു കഴിയുന്നതെല്ലാം ആത്മാർത്ഥമായി ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് ഉറപ്പു പറയുകയും ചെയ്തു എന്നും കൂടി റിപ്പോർട്ടിൽ എഴുതിക്കാണുന്നുണ്ട്. “കിടേണ്ടതു കിട്ടാത്താൽ തോന്നേണ്ടതു തോന്നും” എന്ന ശക്തൻതമ്പുരാനും വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഏതായാലും, ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി ഇണങ്ങാനും പിണങ്ങാനും നല്ല വശമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നയകോവിദനായിരുന്നു ആ തിരുവനന്തി എന്ന് അക്കാലത്തെ എഴുത്തുകാരെ കളിയിന്നും മറ്റും ധാരാളം തെസ്തിവാക്കാവുന്നതാണ്.

മെസ്സർസ് മോൺ ഡങ്കൻ, വില്ലുവേബ്, ഡാനൽസ് ബോഡാം, മേയർ ബോ എന്നിവരായിരുന്നു അന്നത്തെ ആ കമ്മീഷണർമാർ.

ഒരു രാജ്യം യുദ്ധം ചെയ്തു പിടിക്കുവാൻ ഉള്ളതിനാലാൽ അധികം ക്ലേശം അറുവ് ഇക്കാലത്തിൽ സാധിച്ചു. ശക്തനായ ഒരു ശത്രുവിൽനിന്നു സ്വ രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ട പ്രാബല്യത്തോടുകൂടി അധികം ഇക്കാലം അതിൽ തന്യുരാധനം കൂടിയില്ല. ശക്തൻതന്യുരാധനം കണ്ടുപിടിച്ചു എന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇന്നു കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ ചേർന്നതായിക്കാണുന്നത് ഇതുപോലെ രാജാക്കന്മാർക്കിടയിൽ അവിടത്തുകൾ കൂട്ടിക്കൂട്ടിക്കൂട്ടിയായിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ചിലതു കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവിടത്തെ ശക്തനെ അപമാനിക്കുന്നതോ, വാദമുഖപരമായും തെളിവുകളും മില്ലാത്തതോ ഇന്നുവോളം സമർത്ഥമായിത്തന്നെ എന്നു കണ്ടു അവിടത്തെ അവിവേകമായി അനാദരിക്കുന്നതോ ഒരിക്കലും അനുവദിച്ചിട്ടില്ലാത്തതായിരിക്കുകയില്ല.

968--69 ഈ കൊല്ലങ്ങളായപ്പോൾ, ഈ വക വഴിക്കുണ്ടല്ലോ തീർത്ത്, കൊടുങ്ങല്ലൂർ തന്യുരാധനമായി ശക്തൻതന്യുരാധൻ വളരെ താല്പര്യത്തിലായിരുന്നു. ഈ അവകാശത്താൽ പൊടിപുരമായി നടന്ന കാലത്തെത്തന്നെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തന്യുരാധനം പുറത്തു കണ്ടിട്ടില്ലെന്നും, കമ്മീഷണർമാർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ 'കണ്ടു പോയിക്കാൻ' അതിമായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിട്ടും സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വിശേഷിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാണു യാതൊരു, വഴക്കു തീർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം കഴിക്കുകയുണ്ടെന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കു ത്തി, കൊച്ചിയെ വഴക്കു വാദവാദം തുടങ്ങി. ശക്തൻതന്യുരാധന്റെ 970-കന്നിമാസം 20-ാം തീയതി ഒരു ഏഴ്ത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:- "പടിഞ്ഞാററിതെക്കു കോവിലിന് മുമ്പു കുന്നത്തു ദേശവും കോവിലും മുന്നിന്നാലെ ഉള്ളതാകുന്നു എന്നും, അവിടെ കോവിലിന്റെ ആളുകളെ ആക്കി വിവാഹിച്ചതത്ര വരുന്നു എന്നും, ഇപ്പോൾ മാനുഷമായതിന്റെ അവകാശമായി അനുവദിച്ചുവരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ പടിഞ്ഞാററിതെക്കു ത്തിന്നു മുന്നിന്നാലെ ഒരു ഹവനാലകിട്ടു കൊടുക്കപ്പെട്ടതെന്നു വെച്ചു. മുന്നിന്നാലായിട്ടു സാമൂതിരിയോടു പറഞ്ഞു, എന്താണു ആളുകളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മുമ്പു കുന്നത്തു ചേരുന്നത് എന്തിനായിരിക്കുന്നു എന്നും, കോവിലിന്റെ പേര് ഇവിടെ എന്തിനായിരിക്കുന്നു. കോവിലിന്റെ ആളെ നാം അങ്ങയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. അവിടെ വന്നാൽ, കാലം മീറ്റർ ഇപ്പോൾ (Mr. Stuart the supervisor, of Malabar) സോധിച്ചിട്ടു കീഴ്ന്നു ഉള്ളപ്പോൾ മേലിലും വിവാഹിക്കത്തക്കവണ്ണം വേഗത്തിൽ നിദാനം വരുത്തിയുകൊള്ളണം. കോവിലിൽ നടന്ന വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ കേൾക്കുവാൻ അറിവുള്ളതാണല്ലോ." കോഴിക്കോട്ടേയ്ക്കു് അയച്ചിരുന്ന വടക്കു മടയം സർപ്പി കാര്യങ്ങൾ മേലിൽത്തന്നെയാണ് ഈ



എഴുത്ത് വാങ്ങപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളൊക്കെ കൈവിധം അവസാനിച്ചാലും സാമൂഹിക വിഷയം ഓരോ അവകാശവാദങ്ങൾ, ജന്മിനിലത്തും ഉത്തരവ് നൽകിയതും, തുടർച്ചയായ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടും വർത്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഇരുന്നു. അതൊക്കെ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരുന്നതിന് കരകൊണ്ടും കൂടി വേണ്ടിവന്നു. മാല, ചെരിവ്, അകത്തുള്ള ഉത്തരവ് പ്രദേശങ്ങളിലും മറ്റും സാമൂഹിക പല കൈയൊഴികൾ തന്നെ നടത്തുകയും, കൊടുപ്പിയും സാമൂഹികതയ്ക്കും തമ്മിൽ ചില ചിട്ടയായ യുദ്ധങ്ങൾ കൂടി ഉണ്ടാകുകയും മറ്റും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ വിഷയം “ശക്തൻതന്മൂലം സാമൂഹികത” എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

‘കൊടുക്കപ്പെട്ടത്’ ഭഗവദ്ഗീതയ്ക്കും മെൽ കൈകൾക്കും; എന്നിട്ടും കോതപറമ്പ് മുതൽ വടക്കോട്ടുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും ബ്രിട്ടീഷ് ശീതയും ശക്തൻതന്മൂലം വാട്ടാവകാശത്തിൽ പെട്ട നിന്നിരുന്നതുമായതുകൊണ്ട്, ആ ‘കുത്തകപ്പാട്ടം’ അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ആ പ്രദേശത്തിൽ കൂടി ‘വെള്ളക്കാരന്റെ ഉപദ്രവം’ അപ്പോഴും നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തു ശക്തൻതന്മൂലം കമ്പത്തി അധികാരികൾക്ക് അയച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു തിരുവെഴുത്തുകളും കൂടി ഉൾക്കൊണ്ട് “കൊടുക്കപ്പെട്ട അദ്ധ്യായം” അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

979 ഡിസംബർ 3-ാം തീയതി (Drummond) സാമൂഹികതയ്ക്കായി “കൊടുക്കപ്പെട്ട കരകൾ കത്താവിട്ടിട്ട് കേൾക്കട്ടെ (കത്താവിട്ടിട്ട് കേൾക്കുമ്പോൾ, കത്താവിട്ടാൽ) ചില പുരകൾ കെട്ടിട്ട് കാവലാക്കത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങൾ നോക്കി പേർ എഴുതിവന്നു. അവിടെ പുരകൾ കെട്ടുവാൻ കാവലാക്കുവാൻ നാം കൂടി ബോധിയാതെ തങ്ങൾ പറ്റാത്തതെഴുതിയെന്നും നമുക്ക് നല്ല നിശ്ചയം ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പുരകൾ കെട്ടുകയും കാവലാക്കുകയും നാനാവിധങ്ങൾ നാം ചെയ്യാത്തവണ്ണം തങ്ങൾ കേൾക്കട്ടെ എഴുതി അയച്ച നിദാനം വരുത്തി ആരവസ്ഥയ്ക്കു നമുക്ക് എഴുതിവരികയും വേണം.....” എന്ന് എഴുതിക്കൊണ്ടു.

ഇതിനു സായ്പ് ഏതു മറുപടി കൊടുത്തു എന്നറിയുവാൻ ആ എഴുത്തു കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ, ശക്തൻതന്മൂലം വീണ്ടും ആ സംഗതിക്കു തന്നെ ഡിസംബർ 17-ാം തീയതി ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്:— “കൊടുക്കപ്പെട്ട കടപ്പാട് വായിച്ചു കേട്ട് അവസ്ഥയും ധരിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ട ‘പണിക്കർക്കുവേണ്ടി’ വടക്കു തണലിൽ തെ

ബന്ധുവാവു കെട്ടിക്കത്തക്കവണ്ണം തങ്ങൾ കല്പന കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നല്ലോ എഴുതിവന്ന കടദാസ്സിൽ ആകുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പത്തിയും നാമും ആയിട്ട് കരാറ് എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന രാജ്യത്തു തങ്ങൾക്ക് ഒരു ബന്ധുവാവു കെട്ടുന്നമേയിൽ അപ്രകാരത്തിന്നു നമുക്ക് എഴുതി അയച്ചു നാം കൂടെ അനുവദിച്ചിട്ടു വേണ്ടതാകുന്നു എന്നും, അപ്രകാരം അത്രെ അതിന്റെറ അായം ആകുന്നു എന്നും, അതുകൊണ്ടു വരുമുട അനുവാദം കൂടാതെ തങ്ങൾ അവിടെ ബന്ധുവാവു കെട്ടിക്ക ഇരുന്നും അത്രെ നാം വിചാരിക്കുന്നത്. നമുക്കു അനുവാദം കൂടാതെ ബലമായിട്ട് ബന്ധുവാവു കെട്ടിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അയയ്ക്ക് നമുക്കത്രെയും വളരെ സങ്കടമായിട്ടുള്ളതാകുകൊണ്ടു്, ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പത്തിസംസ്ഥാനത്തു നമുക്കു ബന്ധുവാതിയും ഉണ്ടു്. നമുക്കു സങ്കടപ്രകാരം മേൽസ്ഥാനത്തു ബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും...".

മേടം 17-ാംന- വീണ്ടും തമ്പുരാൻ എഴുതുന്നു:—"കൊടുങ്ങല്ലൂർ ബന്ധുവാവു പണിയിക്കത്തക്കവണ്ണം തങ്ങൾ അയച്ചിരിക്കുന്ന ആളുകൾ മുദ്രശീപായിക്കളെ അയച്ചു് കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്നു തെങ്ങും മരവും വെട്ടി കൊണ്ടുപോകയും, ആശാരിമാരെയും കൂലിക്കാരെയും പിടിച്ചുകൊണ്ടു ചെന്നു കൂലി വേണ്ടുവണ്ണം കൊടുക്കാതെ വേല എടുപ്പിക്കയുംചെയ്തുകൊണ്ടു്, കടികൾ ചിലർ പുറപ്പെട്ടുപോയിയെന്നു നമുക്കു ആളുകളുടെ പേര് ഇവിടെ എഴുതിവന്നു. തങ്ങൾക്കു ആളുകൾവേണമേയിൽ എഴുതി വന്നാൽ നാം വേണ്ടതു കൂട്ടി അയപ്പിക്കുമല്ലോ. ആയതല്ലാതെ ഇപ്രകാരം ചെയ്ത എന്നുവെച്ചാൽ അതുകൊണ്ടു വരുമല്ലോ. അതു കൊണ്ടു നാംതമ്മിലുള്ള അന്യോന്യവിശ്വാസത്തിന്നു നമുക്കു എഴുതി അയയ്ക്കുന്നതുകൂടാതെ ഇങ്ങനെ ഒന്നു വരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിദാനം വരുത്തി ആയവസ്ഥയ്ക്കു് എഴുതിവരികയും വേണം...."

സാസ്സ് 'വൃസതിച്ചു'കൊണ്ടു 'മാപ്പുവേക്കിച്ച്'കൊണ്ടു—സാസ്സിന്നു് അതു് എളുപ്പമാണല്ലോ—ശക്തൻ തമ്പുരാൻ എഴുതി അയച്ചു് അനുവാദവും സഹായവും അപേക്ഷിച്ചു; അനുവദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഒന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മററൊന്നായി! കൊടുങ്ങല്ലൂരുള്ള കടത്തു കടവുകളിലും സാസ്സു കൈവെച്ചു. 977 മീനം 5-ാംന- അതിനെപ്പറ്റി ശക്തൻ തമ്പുരാൻ മിസ്റ്റർ ധർമ്മൻസാസ്സിന്നു്—അദ്ദേഹം അന്നു ചാവക്കാട്ടു തുക്കുടിയിരുന്നു—അഴിമോഷ്ടം എന്നു എഴുതുകയുണ്ടായിരുന്നു. ".....നമുക്കു കൊടുങ്ങല്ലൂർ, അഴിമോഷ്ടക്കടവിലും, പണിക്കർകടവിലും, ആനാ

പ്ലഴക്കുവിളം, ഉഴുതുമ്പക്കുവിളം, നമ്മുടെവകയിൽനിന്നും കടത്തു് എറക്കിച്ചു വരുന്നതെന്തു തരം മുദ്രാപാതിമാരേയും ആളുകളേയും ആക്കിപ്പിട്ടു, കടത്തു് എറക്കിച്ചു കാത്തുനില്ക്കുന്നവരികളെക്കൊണ്ടു്, ആ കാത്തുനിൽക്കുന്നവർക്കു് എഴുതിക്കൊടുത്തയച്ചാറെ, 'മാക്കുവാട്ടു് സാധു' അവർക്കു് കല്പനയുടേ അതേ കടത്തിന്നു് ആളെ ആക്കിയതു് എന്നും, അവിടെനിന്നും കടമാസ്സു എഴുതിവന്നാൽ ഒഴിച്ചുപോകുന്നതൊന്നുമില്ല, അല്ലാത്തതരം പറഞ്ഞയച്ചതു്. ആ കാത്തുകൊണ്ടും, അതിൽനിന്നു കയറ്റുന്നതിൽ നമ്മുടെ നെൽപ്പറമ്പു വടക്കുവശത്തു മുദ്രാപാതിമാരും ആളുകളും കൂടെ വന്നു് അവിടെ ആരും ആയുധവും കൊണ്ടു നടന്നു കൂടാ എന്നു കിണ്ണുകൊട്ടി പറയും, കയറ്റുന്നവർക്കുവിലും ആളാക്കി കയറ്റു മേടിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു, കൊടുക്കല്ലയും ആരും ആയുധം കൊണ്ടു നടന്നുകൂടാ എന്നു കിണ്ണു കൊട്ടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവസ്ഥകൊണ്ടും, 'മേജർ മാക്കുവാട്ടു് സാധു' എന്നു നാം എഴുതിക്കൊടുത്തയച്ച ബോധിപ്പിച്ചാറെ, കയറ്റത്തി ആളുകളെ ഒഴിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണവും ആയുധവും കൊണ്ടു നടക്കത്തക്കവണ്ണവും, തങ്ങൾക്കു് എഴുതിക്കൊടുത്തയച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം മാക്കുവാട്ടു് സാധു അവർക്കു് കടമാസ്സു് നമുക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇക്കാത്തുതിൽ ഒക്കെയും വേഗത്തിൽ നിന്നും വരുന്നതിനെയും ചെയ്യുമല്ലാ..."

ഇപ്രകാരം തൊട്ടതിന്നും പിടിച്ചതിനെയല്ലാം വാശിയും തക്കവുമായാണു് കഴിഞ്ഞു വന്നതു്. "ഇതിൽ കടത്തേണ്ട ഒന്നിൽ ഇവ കടത്തി" കൊണ്ടുവന്ന അന്നത്തെ കയറ്റത്തി എല്ലാമാനന്മാർക്കു് ശക്തൻതമ്പുരാൻ ഒരു "കണ്ണിൽ കരോതി"ത്തിന്നു് തിരിയ്ക്കുന്നതല്ലെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു് അധികാരപ്രമേയമായ അധിപനും അശേഷവും വകവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നല്ല. എന്തിനാവുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം എത്ര ചില്ലറക്കാര്യത്തിന്നും അവിടുന്ന് കടമാസ്സുകൾ തുടങ്ങുന്നതും എത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്ന് അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലാമെന്നു എങ്കിൽ, ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി എത്രമാത്രം പരുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കു വരിക. അന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികളും മനുഷ്യാധിപതികളും നോക്കിയാൽ സായുധമാക്കിക്കൊണ്ടു് ശക്തൻതമ്പുരാൻ സംശയവും ശങ്കയും ഭയവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നതു് അസംഭവ്യമല്ല; ഇത്രയും കൂടുതൽ വീടാതെ വാലിയുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം, "വിപ്ലവമായി എഴുന്നള്ളിക്കുകയും നടത്തിയിരുന്നു എന്നും, പരമ്പരീയകാരോടു സഖ്യത്തിലായിരുന്നു എന്നും, നെല്ലോ

മിഥൻ ബോണാപാർട്ടിന്റെ മായാപടം തന്നെ ചെട്ടിക്കുത്തു വെച്ചിരുന്ന ഏന്തം" മറ്റും കമ്പഞ്ഞിക്കുൾ വിശ്വസിച്ചതും വിസ്മയാവഹമല്ല; ആ തരം നോക്കി ശക്തന്റെ നിശിതമായ ഭരണത്തിന് വഴങ്ങേണ്ടിവന്നവരും സാമൂതിരിയുടെ സിന്ധുബന്ധികളും "ഒന്നിനൊന്നായി ഓരോന്നു പാഞ്ഞു" കമ്പഞ്ഞിക്കുറയ്ക്കു കനം പിടിച്ചുകൊണ്ട് ത്രമിച്ചതും അസംഗതമല്ല; എന്നാൽ, സഹജമായ പരിത്രമശീലത്താലും നെഞ്ഞുകുടിനാലും ധിഷണാബദ്ധന്മാരും നയോപായങ്ങളാലും കീഴടങ്ങാതെയും കാര്യം കളയാതെയും, കഴുപ്പുകായലിൽ കിടന്ന മറിഞ്ഞിരുന്ന കൊച്ചിയെ അവിടുന്ന് സുഖാവഹമായ ഒരു കരയ്ക്കു" അടുപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.



